

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΠΕΪΟΓΛΟΥ

Ο κορυφαίος σε πωλήσεις Τούρκος συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων, Αχμέτ Ουμίτ, υπήρξε ακτιβιστής που βασανίστηκε από το τουρκικό κράτος. Στα βιβλία του πάντα περιγράφει με ανάγλυφο τρόπο τις παθογένειες της χώρας του ασκώντας σφοδρή κριτική στη σύγχρονη Τουρκία.

Στο τελευταίο του βιβλίο οι αναγωγές στους ηγέτες-δυνάστες είναι πολλές. «Η χώρα των χαμένων θεών», που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη σε μετάφραση από τα τουρκικά της Στέλλας Βρετού, ασχολείται με το έγκλημα από καταγωγή κόσμου. Το Βερολίνο, πόλη αμέτρητων Τούρκων μεταναστών, γίνεται το πεδίο δράσης των ηρώων του. Ηρωίδα του είναι μια τουρκικής καταγωγής ντετέκτιβ, η Γιλντίζ Καράσου, που προσπαθεί να ενσωματωθεί στη γερμανική κοινωνία. Με τη βοήθεια ενός συμπαθέστατου λογοτεχνικού ήρωα, του αστυνομικού Τομπίας Μπέκερ, προσπαθούν να βρουν την άκρη του νήματος σε μια σειρά παράξενων δολοφονιών που συνδέονται με την αρχαία ιστορία της Περγάμου και των εκθεμάτων του διάσημου ομώνυμου μουσείου που βρίσκεται στην πόλη.

Ο συγγραφέας στήνει από την αρχή μια άκρως ενδιαφέρουσα, σχεδόν κινηματογραφική ιστορία, με παλιούς θεούς και δαίμονες που εν έτει 2023 ανακατεύονται στις ζωές των ανθρώπων. Πρωταγωνιστές, εκτός από τους αρχαίους θεούς των Ελλήνων, είναι φτωχοί μετανάστες, καλλιτέχνες και ένας υπερδραστήριος υπόκοσμος που κινείται κάτω από το Βερολίνο.

Η ελληνική μυθολογία προσφέρει όλο το μυστηριώδες αρχέγονο υλικό της και ο συγγραφέας πραγματικά τη χρησιμοποιεί με ευρηματικό τρόπο. Σύντροφός του και αφηγητής ο Δίας, ο παντοκράτορας της χώρας των θεών: «Θα σας μιλήσω πάλι για το αιώνιο σκοτάδι, για το χάος, για τη μητέρα μας τη Γαία, για τον παππού μας τον ουρανό, για τον πατέρα μας τον Κρόνο και για μένα, τον Δία. Θα σας διηγηθώ πώς νίκησα τους Τιτάνες και τους Γίγαντες, τις αιματηρές μάχες, τους περίφημους πολέμους. Για να τα διαβάσετε, να τα θυμηθείτε από την αρχή, να μην τα ξεχάσετε ποτέ». Και, καθώς εξελίσσεται αυτό το εξαιρετικό νουάρ, πραγματικά τα θυμόμαστε όλα ανακαλύπτοντας πόσο ταλαντούχοι συγγραφείς ήταν εκείνοι οι άνθρωποι που εμπνεύστηκαν τους

Αχμέτ Ουμίτ

Αρχαίοι και νέοι θεοί

Ο συγγραφέας στήνει από την αρχή μια άκρως ενδιαφέρουσα, σχεδόν κινηματογραφική ιστορία, με παλιούς θεούς και δαίμονες που εν έτει 2023 ανακατεύονται στις ζωές των ανθρώπων. Πρωταγωνιστές, εκτός από τους αρχαίους θεούς των Ελλήνων, είναι φτωχοί μετανάστες, καλλιτέχνες και ένας υπερδραστήριος υπόκοσμος που κινείται κάτω από το Βερολίνο

πρώτους μύθους των ανθρώπων. Ο πόλεμος ήταν το πεδίο που μεγαλοουρνούσαν. «Είδαν» πιο καθαρά από μας τη φρίκη του. Θεοί και άνθρωποι με ψυχές σακατεμένες πάλευαν μέχρι τελικής πτώσης, γίναντες με φίδια αντί για πόδια, μεγάλα κεφάλια, και μεγαλόπρεπα κορμιά που συντρίβονταν και γίνονταν χώμα όπως οι κοινοί θνητοί.

Ο ρασιζμός και η ξενοφοβία είναι καύσιμα στη μηχανή της βίας της σύγχρονης κοινωνίας που περιγράφει ο Ουμίτ. Οι προσεχτάσεις της υπόθεσης των δολοφονιών είναι πολυάριθμες και πολυσήμαντες. Επισημαίνω, λόγω επικαιρότητας σε σχέση με τα Γλυπτά του Παρθενώνα, την καυστικότητα με την οποία περιγράφει την «αρπαγή» από την Πέργαμο σχεδόν όλου του αρχαιολογικού θησαυρού που είναι σήμερα στο Βερολίνο. Όπως καυστικά περιγράφει και γενικότερα την αρχαιοκαπηλία, ως «σπορ» των ισχυρών κρατών του πλανήτη. Ο συγγραφέας έκανε εμφανώς μια διεξοδική έρευνα του αρχαίου ελληνικού μυθικού κόσμου και την προσάρμοσε με έναν πολύ ενδιαφέρον τρόπο στο σήμερα, βάζοντας τον Δία σε υπαρξιακές ανησυχίες που θα μπορούσε να έχει ο οποιοσδήποτε ηγέτης που έχει περάσει από τον κόσμο μας. Διατηρεί αμείωτο το ενδιαφέρον του

ΑΧΜΕΤ ΟΥΜΙΤ
Η χώρα των χαμένων θεών
 Μετάφραση: Στέλλα Βρετού
 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

αναγνώστη που από τη μια παρακολουθεί μια αστυνομική έρευνα και από την άλλη μαθαίνει τα «μυστικά» του παλιού και του νέου κόσμου συμπυκνωμένα σε ένα μυθιστόρημα. Αυτή είναι μια συνταγή που ακολουθεί συχνά ο Ουμίτ στα βιβλία του. Όπως και στο εξαιρετικό προηγούμενο μυθιστόρημά του «Η φυλή», όπου φωτίζει τις απαρχές του χριστιανισμού και του ιουδαϊσμού, αλλά και στο παλιότερο «Ο γραφέας του Παλατιού» που το θέμα του ήταν οι Χετταίοι και η τρομοκρατία.

Συχνά η αφήγηση έχει μια ποιητική προδιάθεση. Οχι τυχαία. Ας μην ξεχνάμε ότι το πρώτο του έργο που κυκλοφόρησε ήταν η ποιητική ανθολογία με τίτλο «Η κρυψώνα του δρόμου». Εκτοτε διέγραψε μια σημαντική πορεία με πολλά βιβλία που ξεχώρισαν εντός και εκτός Τουρκίας. Και βέβαια σημαντικός σταθμός του το 2010, όταν εξέδωσε το βιβλίο «Οι μνήμες της Κωνσταντινούπολης» που είχε τεράστια επιτυχία. Σήμερα συγκαταλέγεται στους περισσότερο μεταφρασμένους Τούρκους συγγραφείς και δικαίως. Τα υλικά με τα οποία στήνει τους λογοτεχνικούς του κόσμους αφορούν κάθε άτομο, όπου και αν βρίσκεται, από όπου και αν προέρχεται. Είναι υλικά με τις υπαρξιακές ανησυχίες των σύγχρονων ανθρώπων απόλυτα συσυφασμένες με την καταγωγή της προέλευσης του ανθρώπινου πολιτισμού.